

derfor efter vor bedste Overbevisning som Beskyttelsestold indskrænke sig til 50 Ore pr. Pd. og selv som fistal Told slet ikke naae de projekterede 60 Ore pr. Pd., og at dette ikke nogensinde har været det ærede Folkethingsudvalgs Mening fremgaar jo yderligere fuldstændig klart af Udvalgets eget Vædringsforslag til Pos. 80 (Alædningsstykker):

„3) Enhører Hovedstoffet under Position 96, beregnes dets samlede Told efter Vægt og Værdi til 60 Ore pr. Bund.“

Som Bevis for vor ovenstaaende Værdiangivelses Rigtighed kunne vi anføre, at 1 Pd. Alæde af indenlandst Tilvirkning ikke kan sættes høiere end til en gennemsnitlig kalkuleret Pris af 2 Kr. 40 Ore, som efter den gamle Toldtarif beskyttedes med 66,67 Ore, medens det sidste Forslag kun yder en Beskyttelse af 40 Ore Vægttold og 5 pCt. af resterende Værdi eksklusiv Beskyttelsen, nemlig af 2 Kr. = 10 Ore, ialt 50 Ore eller en Nedgang i Beskyttelsen af 25 pCt.

I foranstaaende Angivelse have vi ikke taget Hensyn til en enkeltvis fremtrædende indenlandst Fabrikation af lidt finere Alædevarer, thi selv for denne vil Differencen mellem den gamle Told og det nye Forslag beløbe sig til mindst 18¹/₂ pCt., og som yderligere Illustration skulle vi tilføie, at alene for en af Landets største Fabriker, Beskyttelsen, ved Differencen mellem Regjeringens, og Folkethingets Finantsudvalgs Toldforslag vil forringes med cirka 5 pCt. af Omsetningen.

I det Haab, at ovenstaaende bevislige Talstørrelser maa tale tydeligere end al Argumentation, skulle vi nu nærmere ophjse forskjellige Punkter, særlig vedrørende Alædeindustrien, idet vi dog atter maa gjentage, at den os levnedede korte Tid paa flere Steder turde gjøre vor Fremstilling mangelfuld.

Landets Alædefabrikation bestjæftiger, efter et foreløbigt Skøn, over 5,000 Arbeidere af begge Køn ved en Virksomhed, der hverken virker stadelig paa Arbejderens Sandhed, eller der ved at stille store Fordringer til en legemlig Kraftudvikling gjør ham gammel og udslidt før Tiden, og da desuden alle de større Fabriker ved Sygefaser og Alderdomsunderstøttelsesfaser samt ved Assurance mod Ulykkestilfælde for deres Arbeidere, have sikket disse, som i det Hele maa siges at have et mere end almindelig rimeligt Udkomme, er det af Manufakturhandlerforeningen (se Bilag til Landstingets Udvalgsbetænkning Nr. 51) i Udfigt stillede Proletariat, som skulde falde Kommunerne til Byrde, et vistnok uberettiget fremmanet Skræmmebillede idet tværtimod næsten alle de største Alædefabriker, ved deres af større Vandløb betingede Veliggenhed i Landkommunerne, vistnok bør henregnes til nogle af disse allerstørste Skatteyndere.

I denne Sammenhæng skulle vi ogsaa fremhæve, at hele denne Industri, der udenfor de større Fabriker endnu bestjæftiger en stor Mængde Smaafolk, har bevaret et fuldstændig nationalt Præg, og den os, selv ved en nok saa lille Toldnedsættelse, berøvede Afsetning vil forholdsvis undrages Landets Arbeidere til Gavn for fremmede, navnlig tydske og hollandske Industridrivende, idet nemlig ikke mindre end 25 pCt. af Alædeindustriens Produktionsværdi udbetales i Arbejdsløn i Landets Alædefabriker.

Selvfølgelig lide Alædefabrikerne følelig ved den saa stærkt begrænsede Afsetning til Indlandet og Umuligheden af Export, idet alle Nabolandene ved høie Toldsatser have lukket hver for sig, desuden ere Fabrikerne i Forhold til Indlandets Forbrug saa mange og saa store at selv en forholdsvis rigelig Told paa de billigste og sværeste Varer ikke vilde kunne holde disse i en unaturlig Pris, dertil er Fabrikkernes indbyrdes Konkurrence altfor stor og altfor skarp. Men desuden er den nuværende Told saa langt fra prohibitiv selv for de billigste og sværeste Varer, at Indførslen af Varer, henhørende til Position 160, ifølge Statistiken (se: Statistisk Tabelværk: Fjerde Række, Bitr. D 5) Naar for Naar udviser et stigende Indførsels-Kvantum til en synkende Indførsels-Værdi, altsaa det mest slaaende Bevis for, at det stadig er de billige Varer, der vindes Overhaand, og at Tolden, end ikke i sin nuværende Skikkelse, formaar at beskytte den indenlandske Industri mod denne stadig vøgende Invasion, særlig af tydske, engelske og hollandske Alædevarer, et Forhold, der bliver saameget mere føleligt, som de fleste andre Industrielande arbeide under langt gunstigere Vilkaar end vi. Med en gennem Generationer indvøjet i høi Grad tarvelig Arbejderbefolkning, der finder sig tilfreds med Lønninger, som vi hidtil aldrig have tænkt at byde vore danske Arbeidere, ved en i høi Grad udviklet „Arbeidets Forde-ling“ idet deres Oplands Størrelse tillader en fuldstændig Indgaaen paa Specialiteter og deraf følgende Routine og Produktivitet, ved Brændselmaterialets Nærhed og deraf følgende Prisbillighed, ved Arbeidsmaskinernes Fabrikation Dør om Dør med de Virksomheder, der bruge disse, kort sagt ved Hundreder af Fordele, som vi ere berøvede, arbeide de lettere end vi, og naar saa hertil endelig kommer de store Fabriklandes for os saa